

Oči černé kočky

Pro Biggi a Patrika to začalo být ve vetešnictví příliš nebezpečné. Hrozilo, že si jich někdo co nevidět všimne.

Starý vetešník ještě stále dívku zpovídal. Štoulal se v jejích myšlenkách, nechal ji vyprávět o svých rodičích, o domě, ve kterém žila, o jejím dětském pokoji, o kamarádech i o škole. Koule zůstala celou dobu tmavá.

Biggi ustoupila o krok dozadu a zatahala Patrika za bundu. Byl nejvyšší čas odejít. Tygr ale ještě pořád nechtěl. Tušil, že se stane něco zajímavého.

„Dobře, tak půjdu sama,“ špitla Biggi varovně.

Ze zadní místnosti se ozval dívčin hlas. „Setkám se s ním tedy? Bude mě čaroděj učit?“

Biggi se už posunula až k východu.

Patrik se však ještě stále krčil vedle spojovacích dveří.

„Ohlásí se vám. Hledejte *Oči černé kočky!* Kolová ulice 12,“ zašeptal prodavač.

Když Patrik vstával, zavadil ramenem o polici. Něco vedle něj zaharašilo, a než stačil klouzající

předmět zachytit, spadla na podlahu zaprášená sklenice a roztránila se.

Patrik už na nic nečekal a prudce se rozběhl ke dveřím. Rychle s Biggi vyrazili do noci. Za sebou ještě zaslech-

li rozčilené klení vetešníka, ale víc se o něj nestarali. Přeběhli ulici a schovali se za zaparkovaná auta. Starý muž vyšel rozčileně z obchodu, rozhlédl se ulicí na obě strany, a když nikoho neviděl, vrátil se dovnitř.

Tygrům bušilo srdce až v krku. Opravdu je prodavač nezahlédl?

Tu noc nebyl Luk na mobilu dostupný. Druhý den byla sobota a Tygři nemuseli do školy. Kamarádi se tedy sešli v deset hodin ve svém tajném úkrytu, který se nacházel v suterénu čínské restaurace „U Zlatého tygra“.